

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 29. Sacra Expeditio male vertit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. ubi ab hostibus facillime vinci possent.
A. C. 1147. Tempore, quod Græculi præstitu-
 erant, consumto, Rex Conradus jur-
 gari cœpit, quod adhuc procul ab Iconio
 hærent. Et illi affirmare, quod intra
 triduum civitatem Iconiensem visuri
 essent. Sed, malum! nocte sequente
 fuga se se proripientes, Germanorum
 exercitum in sterili regione & impervia
 destituunt, cum nec unum hominem in
 tanta multitudine reperire esset, qui mo-
 dum aut viam evadendi sciret.

§. XXIX.

Sacra Expeditio male vertit.

Sultanus Iconiensis Turca Seliucida, a
 Manuele Imperatore per nuncios
 monitus, universas vires collegerat, qui-
 bus Crucigeros exciperet. Tunc ergo
 in Germanos cum equis suis inedia usque
 adeo debilitato, ut vix armis por-
 tandis sufficerent, irruit. Atque ita de
 exercitu septuaginta millium virorum
 gravis armaturæ & peditum infinita pro-
 pe multitudine vix decima pars ferrum
 hostium evasit. Hanc cladem Crucigeri
 mense Novembri anno millesimo cen-
 tesimo quadragesimo septimo accepe-
 runt. Rex Conradus, fuga elapsus, Ni-
 ceam se recepit, ubi Regem Ludovicum
 habuit, qui paulo serius ac Conradus
 Constantinopolim perveniens, & hu-
 manissime

manissime exceptus fretum cum exercitu trajecerat. Inde cum ambo Reges Ephesum usque junctis agminibus iter fecissent, Conradus Constantinopolim reversus est, ibi hyematurus. Ludovicus Francorum Rex, usque ad Mæandri ripas progressus, primo prælio Turcas fudit; postmodum vero cum copias longo terrarum spatio divisas duceret, postremum suorum agmen totum amisit, mense Januario, anno millesimo centesimo quadragesimo octavo.

Tum mutilato exercitu Antiochiam pervenit, ubi Regem Raimundus Princeps summo honore recepit; sperabat enim, se ejus viribus adjutum Principatus sui fines proferre posse. Sed Rex in itinere Hierosolymam suscepto retardari non ferens ajebat, nihil antiquius sibi esse oportere, quam voto suo se se exsolvere. Ita Principem Antiochenum acriter offensum reliquit. Rex Conradus vero, hyeme Constantinopoli transacta, itinere maritimo Acriam delatus est, unde Hierosolymam petiit. Cumque sub idem tempus Alphonfus, Comes Tolosanus, in terram Sanctam appulisset, paulo post, veneno, ut ferebatur, accepto, Cæsareæ extinctus est. Ceterum ubi nuncii, Regem Franciæ advenire, monuerunt, Hierosolymitani Fucherium Patriarcham ad eum mittunt,

Sæcul. XII.

A.C. 1148.

c. 26.

Chron. Sax.
an. 1147.

Sæcul. XII.
A.C. 1148.
timentes ne vel Antiochiæ vel Tripoli
moras traheret. Nam Rex Hierosolymæ,
cunctique Latini in Oriente Principes,
maximam spem de adventu utriusque
Regis conceperant. Igitur postquam
ambo Reges sacra loca invisentes edita
vota impleverunt, indictis Acriæ Co-
mitiis generalibus, ad deliberandum
conveniunt, qua potissimum ratione bel-
lum Infidelibus inferendum esset.

Tyr.
Lib. XVII.
6. 1.

In isto Conventu adfuere Rex Con-
radus, Otto Episcopus Frisingensis, ipsius
frater, Stephanus Episcopus Metensis,
Henricus Episcopus Tullensis, Comitis
Flandriæ frater, Theotinus Legatus Papæ
apud Conradum Regem. Ex Germano-
rum Principibus, Henricus Dux Austriæ,
Regis frater, Fridericus Dux Sueviæ,
ejusdem nepos & complures alii. Ex
Francis aderant Rex Ludovicus, Geo-
fridus Episcopus Lingonensis, Arnul-
phus Episcopus Lexoviensis, Guido Flo-
rentinus Cardinalis Legatus Papæ. Prin-
cipes Laici, Robertus Comes Drocen-
sis Regis frater, Henricus ejus Gener,
Comitis Campaniæ filius, Theodoricus
Comes Flandriæ, Regis Hierosolymæ
affinis, & plures alii. Rex Hierosolymæ
quoque Baldinus tertius cum Regina Me-
lisenda Matre sua his Comitiis intererat.
Præterea Fucherus Patriarcha, Baldui-
nus Archiepiscopus Cæsariensis, Rober-
tus

tus Archiepiscopus Nazarenus, quinque
alii Episcopi Latini in Palæstina, Ro-
bertus Magister Equitum Templario-
rum, Raimundus Magister Equitum
Hospitalariorum, & quidam Principes
Laici. In hoc conventu statutum est
Damascum obsidere, & dies, qua con-
fluerent copiæ, Tiberiade vigesima quinta
Maji præstituta.

Ergo Damascus milite cingitur & ad
tantas redigitur angustias, ut jam incolæ
fugam meditentur; cum data pecunia
quosdam ex Latinis ad proditionem pel-
lexerunt, qui tetra perfidia ceteris per-
suaserunt, aptiorem, ut mentiebantur,
castris locum ex parte adversa esse deli-
gendum; ubi deinde deficiente com-
meatu obsidionem solvere coacti sunt.
Præterea Flandriæ Comitis & Principis
Antiochiæ mutua invidia hanc expedi-
tionem sufflaminasse dicebatur; quippe
uterque Dominium Damascenæ civitatis,
si caperetur, ambiebat. Nec mora, Rex
Conradus in Germaniam iter ingredi-
tur. Rex Ludovicus, postquam reliquo
illius anni tempore in Syria commora-
tus fuisset, & Hierosolymæ Festa Pa-
schalia anni sequentis millesimi centesimi
quadragesimi noni celebrasset, in Fran-
ciam rediit (*). Hic fuit secundæ pro-
fectionis

(*) Rex Francorum Ludovicus cum suis non

Sæcul. XII. fectionis in Palæstinam infortunatus exi-
A. C. 1148. tus. Exinde Res Latinorum, in Oriente
 degentium, in deteriora ruere cœpe-
 runt; cum enim jam experti essent In-
 fideles, summos conatus illorum Prin-
 cipum, qui inter Christianos potentissimi
 habebantur, in cassum cecidisse, de-
 victos vilipendere & ridere cœperunt,
 quorum antea vel solis nominibus auditis
 expavescebant.

§. XXX.

Sacri Milites Saxones.

Haud multo magis favente fortuna Sa-
 crum bellum contra Paganos in Se-
 ptentrione positos gestum est. Nam il-
 lud quoque auctore Papa & quibusdam
 viris Religiosis prædicantibus susceptum,
 eo consilio, ut illi populi superbas cer-
 vices sub jugum Christi flectere com-
 pellerentur, vel omnino extirparentur.
 Expeditionis Sacræ duces se præbuerunt
 Fride-

Chronogr.
Sat.
an. 1148.

Saxo
Gramm.
lib. 13.
p. 229.

tam flagitiose proditus ac vexatus fuisse a Græcis
 legitur ac Conradus Imperator. Cujus rei ra-
 tio haud dubie est, quod Græcorum Impera-
 tore magis ab Imperatoribus Romanorum quam
 a Regibus Franciæ sibi timerent, memores, nulli
 Principum Occidentis id juris esse in omnes
 provincias, quæ olim Romani Imperii partes
 extitissent; si illud Germani Imperatores re-
 petere voluissent.